

POSUDEK

vedoucího na diplomovou práci

Jméno studenta: Markéta Viriusová

Téma práce: Nonverbální komunikace na prvním stupni základní školy

Autorka Markéta Viriusová se ve své práci zaměřila na problematiku neverbální komunikace ve školním prostředí.

Svou práci autorka člení na část teoretickou a část praktickou. Teoretickou část tvoří jedna kapitola, nazvaná „Komunikace“, v níž je věnována pozornost sociální komunikaci, komunikaci ve třídě, sdělování pohledem, komunikačním aspektům prostoru a otázce neverbálních pravidel a podnětů. Dále se zaměřuje na význam neverbální komunikace ve vyučovacím procesu a na její praktické využití.

Druhá, empirická část obsahuje výzkum, v němž se autorka rozhodla prozkoumat různé aspekty neverbální komunikace ve vyučovacím procesu. Za tímto účelem zvolila tři výzkumné metody: nestrukturované pozorování (opakované návštěvy 5. třídy ZŠ po dobu 2 měsíců), dotazník pro žáky, zaměřený na zjišťování míry porozumění neverbálním gestům a mimice, a dotazník určený učitelům, jehož prostřednictvím posuzovala míru jejich využívání neverbální komunikace v průběhu výuky. Práce je navíc doplněna také několika kasuistikami žáků i učitelů.

Předložená magisterská práce je zpracována s velkou tvořivostí a velmi čtivě. Autorka využívá dostatečné množství české i zahraniční literatury, s jejímiž poznatky zachází nápaditě a nebojí se užívat vlastních komentářů. Celkově přistupuje k tématu se značnou všímavostí, prokazuje schopnost interpretovat neverbální interakční signály, hodnotit je z hlediska efektivity ve školní výuce, ale také nabídnout situačně vhodnější řešení (např. na s. 24-25). Pro konkrétní modely situací ve školním prostředí v textu užívá petitu i poznámek pod čarou. Vedoucí také oceňuje využití několika metod při zkoumání daného jevu. Jedná se spíše o práci kvalitativního druhu.

Práci lze vytknout jen několik nesrovnalostí. Jedná se především o chybějící diskusi výsledků se stanovenými hypotézami a podrobnější shrnutí zjištěných poznatků. Vedoucí upozorňuje ještě na několik drobností: Poněkud nelogická věta se vyskytuje na s. 26: „Z hlediska neverbální komunikace bych zde ještě chtěla zmínit fakt, že je velice obtížné aplikovat systém postupování jednoho tématu do více předmětů z hlediska výuky samotné neverbální komunikace.“ Na s. 29 autorka v poznámce chybně užívá slovního spojení „projekční metoda“ – jedná se o mechanismus projekce, nikoli o metodu. Na s. 42 v poznámce nesprávně označuje kognitivně vývojovou fázi podle J. Piageta za fázi „konkrétních zkušeností“. Námětem na diskusi je autorčino tvrzení na s. 47, že většina dětí na druhém stupni ZŠ si z poznámek a dvojek z chování mnoho nedělá.

Předložená magisterská práce splňuje všechny předepsané požadavky. Vzhledem k výše uvedenému navrhuje vedoucí hodnocení práce "výborně".

Mgr. Pavlína Janošová, Ph.D.

